

Scénář (Ladislav Havrda)

- Zpracovali: Šimon Příbojský, Antonín Ulich, Kristýna Koukolová, Jana Vrzáňová a ZŠ Česká Skalice
- ŠIMON: S panem Havrdou jsme se setkali pouze dvakrát, přesto zážitků z jeho vyprávění máme mnoho. Jsme velmi rádi že jsme měli tu možnost se s panem Havrdou setkat
- KRISTÝNA: Pan Havrda neměl cestu životem někdy jednoduchou kvůli povolání svého otce, kvůli tomu se na poprvé nedostal na Průmyslovou školu v Náchodě,
- PAMĚTNÍK: 00:37 – 00 :49
Byla někdy cesta jednoduchá, někdy byla trnitá. Bylo zapříčiněno mnoha věcmi, protože můj otec, vlastně pocházel, byl to tedy živnostník jako můj děda.
- ŠIMON: Pan Havrda s dostal na Průmyslovou školu až na druhý pokus o rok později i když s horšími známkami. Nelitoval nikdy toho zpožděného roku. Naučil se mnoho věcí. Než nastoupil na školu tak jej zasáhl rok 68. má i fotografie kdy do České Skalice vstupovaly invazní vojska
- PAMĚTNÍK: 01:43 – 01:57
Toto bylo natáčeno z okna mého rodného domu. To je vstup invazních vojsk. A musím teda říci, že jsme tomu nevěřili, tomu varování, že co teda může přijít.
- KRISTÝNA: V srpnu roku 1968 se to všechno teprve rozjíždělo pan Havrda nám i popsal jak to v tu dobu vypadalo, nevědět co se děje, ale mít tušení že to nebude nic dobrého.
- PAMĚTNÍK: 02:13 – 02:24
A blížil se 21. srpen. Netušili jsme nic, normální pracovní den, normální noc. V noci začaly houkat prostě letadla. Hluk začaly jezdit obrněné vozy.
- ŠIMON: Rozhodli se odstraňovat značky, bylo to obrovské napětí. V tu chvíli se oni něco dovídali pozdě, vypínaly se vysílače, nevěděli kde je vláda. Rusáci byli ochotni jednat pouze s generálem Svobodou. Pak zjistili že je odtáhly do Moskvy
- PAMĚTNÍK: 03:17-3:34
Působení na psychiku, to je prostě vyhazování, bránění dětem ve vzdělání. Nejstrašnější co teda ta dle doba byla, ale vždycky když se o něčem doma hovořilo. Tak se řeklo „Tady si to můžeme říct, ale ve škole nebi někde jinde to neříkej.
- KRISTÝNA: Jeho tatínek měl pro něj pochopení, proto říkal že pokud bude opravdu vědět že je to správné, tak ať to udělá a nebude se za něho nikdy stydět. Jeho kamarád z skautu „Šíp“ mu říkal že tu žili dobu v nesvobodě, lámaly se charaktery, muselo se do průvodů, zavírali se lidi, nesměli studovat a zabírali se závody, ale ať pamatuje přísloví „zbraní otroka je zrada.“
- PAMĚTNÍK: 05.21-05:37
Mám tedy jediný přání, abyste neopakovaly ty chyby co jsem udělal já, co jsme udělali i ostatní. Já věřím mladým lidem že vy to uhrajete. a pokavaď to bude v mých silách tak budu nápomocen. Moc vám děkuju